

[Vesterager.]

af Lærerne, som har faaet deres Løn. De staar altsaa i Virkeligheden overfor en Beskæring af Udgifter, som de har haft, og det kan jeg ikke anerkende er rigtigt. Man burde i alt Fald saa tage Sagen op til en Undersøgelse og se paa, om Skolerne under de nuværende Forhold kan bære, hvad man har paalagt dem af store Udgifter til Udvidelser.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit har Ordet for en kort Bemærkning.

Inger Gautier Schmit: Jeg vil gerne takke den højtærede Socialminister for hans Udtalelser om den forebyggende Børneforsorg. Det glæder mig, at Ministeren med Hensyn til denne vigtige Sag har draget Omsorg for, at man i videst mulige Grad kan opretholde Arbejdet i den Udstrækning, hvori det hidtil har fundet Sted.

Jeg takker ligeledes Ministeren for Oplysningerne om hans Forberedelse af en eventuel Udvandring eller Kolonisation. Ministeren mente, at jeg allerede maatte være bekendt med hans Arbejder og Tanker i saa Henseende gennem Pressen. Men Ministeren er jo i den Grad ombejlet af Pressen og fremkommer ved forskellige Lejligheder med saa mangeartede Udtalelser, at det ikke har været mig muligt at faa dette med. Jeg takker imidlertid for Oplysningerne og maa oprigtigt udtale Ønsket om, at det Arbejde, der her paatænkes, maa føre til gode Resultater, idet det meste af, hvad der hidtil har været foretaget i saa Henseende, jo ikke har kunnet naa frem til Udførelse.

Jeg beklager meget, at den højtærede Undervisningsminister øjensynlig ikke forstaar det principielle i mine Udtalelser, naar jeg beklagede Nedskæringen for Husholdningsskolernes Vedkommende. Disse Husholdningsskoler har jo nylig faaet denne Bevilling paa Finansloven, i Lighed med Folkehøjskoler og Landbrugsskoler, og det er derfor overordentlig uheldigt, at man, lige efter at Loven er traadt i Kraft i 1931, begynder med to Aar i Træk at nedskære denne Bevilling med 10 pCt. Jeg havde den Opfattelse, at Ministeren ikke i mindste Maade var til Sinds at ændre denne Nedskæring, og beklager det i allerhøjeste Grad, fordi jeg synes, man herigennem ser et Udtryk for en manglende Forstaaelse af Husgerningsarbejdets overordentlig store Betydning, ikke mindst i en økonomisk vanskelig Tid.

Jeg maa ligeledes udtale en Beklagelse

over, at den højtærede Handelsminister overfor den tønderiske Kniplingeindustri, som jeg ved tidligere Lejlighed har tilladt mig at lægge et godt Ord ind for i denne Sal, ogsaa kun havde Sympati, men ingen Penge. Hvis man, som jeg har, havde nærmere Kendskab til denne Industris overordentlige Skønhed og den Betydning, som den vil kunne faa i Fremtiden, og hvis man forstod, hvad dette Arbejde socialt betyder for de mange Hundrede smaa fattige Hjem i Sønderjylland, vilde man simpelt hen ikke kunne nøjes med Sympati for denne Sag, saa vilde man skaffe disse 1 000 eller 2 000 Kr., som det maaske højest vil beløbe sig til for at støtte Arbejdet derne og bevare denne Industri som en selvstændig dansk Industri og tillige bevare Arbejdet for Hundreder af fattige Koner, som beskæftiger sig dermed.

Den højtærede Kirkeminister vil jeg takke, fordi han lagde nogen Sympati for Dagen for at bevare Bevillingen til „Dansk Kirke i Udlandet“. Jeg haaber, det vil lykkes at bevare den Bevilling, som dette Selskab i Aar oppebærer.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var ikke rigtig tilfreds med mine Udtalelser angaaende Minimalpriser paa Landbrugsprodukter for derved at genskabe Rentabiliteten i Landbruget, og det ærede Medlem gjorde den Bemærkning, at det forekom ham ikke, at det kunde betyde, at man fik Dumping med Hensyn til Eksporten. Jeg er ikke sikker paa, at det ærede Medlems Betragtning er rigtig, for det er jo dog Mening med det ærede Medlems Opfordring til Minimalpriser, at der derigennem skal skabes Mulighed for, at Produktionen og Eksporten kan blive rentabel, hvad man jo med Rette hævder, den ikke er i Øjeblikket.

Det ærede Medlem opfordrede til, at man skulde forbyde Kornindførsel her til Landet for Øjeblikket. Jeg maa sige, at dette vil jeg finde overordentlig betænkeligt, og jeg ser heller slet ikke, at det er nødvendigt for Tiden. Naar man nu har gennemført en Kontingentering med Hensyn til vor Udførsel af Flæsk, vil det blive nødvendigt at indrette vore Forhold netop efter, hvor meget Flæsk man nu vil tage fra Danmark, og derved vil det af sig selv paa anden Maade reguleres, hvor meget Korn vi skal have ind. Hvis man gaar den Vej, det ærede Medlem anviser her, vil man i alt Fald med Sikkerhed opnaa eet: at ramme alle dem, som har udført et stort Arbejde gennem en Forøgelse af vor Flæskeproduk-